

Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξη τίςιν ὅτι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν θεῶν τῆς θρησκ. δέν ἐληγομνήθησαν, ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

G. Kazanov
Iranische Religion
Pavly-Wissowa
Real-encyclopaedie
Bd VI A 31
S. 741e. f. 14ye.

Ἡθεοθεύς βλ. αὐτ. XV IIB

δηλόκτης βλ. αὐτ. IV 2459 Aeth. Rely XI 409-Lippold.

Festschrift Poland 277 - Retcher BIAB IV 191

Κανίμαχος αὐτ. XIV, II45. τὸ κῆνι ἴσως παραβάλλεται μετὰ τὸ κελτικόν

μηδηνῆς - πρῶτ. Solh: Mem de l' Acad. des Inscrip. XL III 26

ἀσβατόλειος αὐτ. παρῆρτ. III 267

ἀερζάλας αὐτ. XV 227

Ἰαμβαδοῦλη αὐτ. IX 633 Habescou

epigr. IV 2

Ἄσσοῦλης

Σουρεγιέθης

βλ. αὐτόθι τὰ ἀνάλογα ἄρθρα

Τιλαράνης

Ταρκοζίε(ις)

Περμηρούλας

Ἰθιοσλα

Σκ. ἦελα

Ἰγνδζυτ(us?) βλ. αὐτ. IV 1079

Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρκοζίε(ις), Ἰθιοσλα, Περμηρούλας, Σκ. ἦελα, φαίνονται ὡς παράνομα τοῦ ἔθους καὶ οὐκ ἐπιτρέπουσι νά υποθέσωμεν ὅτι αὐταὶ ἴσως ἀρχικῶς ποτικαὶ χεῖνοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μετὰ τὸν ἦρωα.

Βιρβάρ

Τοτῶς

βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα

Ζάμρσις

Ζεῖλοοῦρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεὸς

Βέου τῆς ἐπιθῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retcher "glott.

XVI 260 - Lehmann-Haupt, Klio XXXI 401,

τὸν ὄποιον παρέλαβον καὶ οἱ κακετόνες, πρῶτ. Bitrum, Symbol

Ostiens VIII 40 - Macurdy: Troy and Paesoyie 93

ἔ Ερωδ

λοτεῖται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τὴν ποιοσίαν

Τό ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. Χ' σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρησκίαν καὶ Μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Δαρζάλας, Πυρμηρούλας, Ἡρας,

Ἀλπαρχηνός Ἡρακλῆς, Ζαβάζιος, Κυβέλη, Ζάρατις Δολίχενος καὶ οἱ Καθεῖραι

σ. 842II "Ἐχει ὑποθεθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ Ἴσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd. IX σ. 2145
Coox: Zeus II III3.

σ. 83 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον γέ, ἠγάπα περισσότερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τό κνηγίον θά ἐλάτρευε ἓνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποῖου ὄμως τό ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἕκαστην φυλὴν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα παρά τὴν Κοστανὴν (Κριτομαί) ὠνομάζετο

Κανδάων βλ. Bd X σ. 195 καὶ ἐπιβλ. Lex. d. Vorgesch. XIII 238. Πιθανόν ὁ

Πλείστορος νά ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀσινθίων, Ηροδ. IX II9, εἰς τὸν ὁποῖον προσεφέραντο ἀνθρώπινα θυσίαι. Δέν ἦτο ὄμως ἀπὸ τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Tomaschew : Thracien I, 42 μνημονεύει. -πρβλ. Hoesler : Myth. Lex. III 2563
Ἀυτῶν παρομοία μέ τὴν Ἐκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ

Κίαισα θυγάτηρ τοῦ Ἡθωνοῦ βασιλέως Κίαισος τῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηγωνίσθη ἀπὸ τό Ἑλληνικόν ὄνομα φυλίδας Myth. Lex. III 2406 - Rempe : De Abeso Thracien 41

σ. 258L Προσέτι ὑκενθυμίζω τὸν Ἄρισταῖον, τροπικὴν τοῦ κνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἱερατικὴν καὶ μαντικὴν δόναμιν, καὶ ἣτις εἶχε συσχετισθῆ μέ τοὺς θρησκας. βλ. Bd II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Hadesmiller βλ. Ber Akad. Wien 182.3.28 "Ὁ κνηγός θεός, συμπεραίνοντες ἀπὸ πολλά δείγματα, ἦτο πρωταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

Ἀρισταῖον

* Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξω τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν θεῶν τῆς θρησκ. οὐν ἑλλησινονήθησαν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἡμῶς διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

g. Kazarov
Thracische Religion
Pawly-Wissowa
Real-encyclopaedie
Bd VII A S 1
6. Hing. - Kolumbe.
4

Ἡθεσχεύς βλ. αὐτ. XY 118

Δηλόκτης βλ. αὐτ. IY 2459 Arch. Rely XI 409 - Lippold:

Festschrift Poland 277 - Retcher B1AB III 181

Μανίμαχος αὐτ. XIY, II45. τὸ ἄνι ἴσως παραβάλλεται μὲ τὸ Κελαϊκόν

μηάνης - πρβλ. Soth: Mem de l' Acad. des Inscrip. XLIII 28

Δαβατόκειος αὐτ. παρέρτ. III 267

Δερζάλας αὐτ. XY 287

* Γαυβαδοῦλη αὐτ. IX 633 Habecocu

επιγραμ. IY 2

* Ασδοῦλης

Σουρνεύτης

βλ. αὐτ. τὰ ἀνάλογα ἄρθρα

Τιλοῦλης

Ταρποζιέ(ις)

Περμηρούλας

Ιθιόσλας

Σκ..ήπλα

Mynduyt(us?) βλ. αὐτ. I 1079

* Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρποζιέ(ις), Ιθιόσλας, Περμηρούλας, Σκ..ήπλα, γαίνονται ὡς παρωνύμια τοῦ ἠεροῦς καὶ ἡμῶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταιῆσαν ἀρχικῶς κρητικαὶ χροῖνοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεκωνεύθησαν μὲ τὸν ἠεροῦς.

Βιούραρ
το τοῦς

βλέπε ταῖς ταῖς ἀρθρα

Σάλμοεις

Σελσουρδος

* Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδο τῆς κρητικῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retcher "glottol"

XVI 280 - Lehmann-Haupt, Vbls XXXI 401,

τόν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Eitrem, Symbol

Ostiens VII 40 - Macurdy: Troy and Paconis 93

ἡ Ἐρονα λατρεύεται ὡς ἐπίκοος μόνον εἰς τὴν Κοισίαν

τὸ ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ.τ. ΧΥ σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρησκὴν καὶ Μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Δαρζάλας, Περμηρούλας, Ἡρώς,

Αὐλαρχηνός Ἡρακλῆς, Σαρβάζιος, Κυβέλη, Ζάρακις

Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σ. 64ξII ἔχει ὑποθετῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd IX σ. 2145

(σοῦ: Ζεὺς II III).

σ. 83 φυσικά ὁ θρακικὸς λαὸς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ὕβ, ἠγάπα περισσώτερον ἄλλου τινὸς τὸν πολέμου καὶ τὸ κυνήγιον θά ἐλάτρευε ἓνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποῖου ὄμας τὸ ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἑκάστην φυλὴν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα κατὰ τὴν Κριεθλήνην (Krestolien) ἀνομάζετο

Κανδῶων βλ. Bd X σ. 1859 κατὰ Heort. Lex. d. Vorgesch. XIII 288. Πιθανόν ὁ

Πλείστορος νά ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀσινθίων, Ἡροδ. IX II9, εἰς τὸν ὁποῖον προσετέροντο ἄνθρωποινα θεοῖσαι. Δέν ἦτο ὄμας θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Tomaschev : Τριτάτος ἦν μνημονεύει. - κρβλ. Hoefler : Myth. Lex. III 2563 αὐτόντων παρομοία μὲ τὴν ἑκάστην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ Κίαισα θυγάτηρ τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίαισος τῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηνκονίσθη ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα φυλλίδα Myth. Lex. III 2486 - Rempe : De Rheto. Thracum 41

σ. 2552 Προσέτι ὑπενομιζῶ τὸν

Ἀριστῆν Ἀρισταῖον, τοιαυτὴν τοῦ κυνήγιου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἰαματικὴν καὶ μαντικὴν δυνάμιν, καὶ ἣτις εἶχε συσχετισθῆ μὲ τοὺς θρησκ. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Hadesmacher βλ. Bez. Akad. Wien 182.3.28 "Ὁ κυνηγὸς θεός, συμπεραίνοντες ἀπὸ πολλὰ δείγματα ἦτο πρωταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

ΑΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

* Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξη τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν θεῶν τῆς Θράκης δέν ἐλημονήθησαν, ἀριθμὸς αὐτῶν μᾶς διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

G. Kozarow
Thracische Religion
Pawly-Wissem
Realencyclopädie
Bd VI A 81
G. + H. v. Glagole
4

Ἡδυκεύς βλ. αὐτ. XY I18
Ἀηλόκτης βλ. αὐτ. IY 2459 *Arch. Rel. x1 409 - Lippold
Festschrift Poland 277 - Retcher BIAB 181*

Μανίμαχος αὐτ. XIY, II45. Τὸ μᾶνι ἴσως παραβάλλεται μὲ τὸ κελτικὸν
μημημυς - Ἡβρλ. *Soth: Mem. de l'Acad. des Inscr. XI III 28*

Δαβατόπειος αὐτ. καρτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XY 227

* Ἰαμβαδοῦλη αὐτ. IX 633 *Mabecou epigr. IV 2*

* Ἀσδοῦλης
Ζουρενέθης } βλ. αὐτ. τὰ ἀνάλογα ἤρα

Τιλαθᾶξης

Ταρκοζιέις)

Πυρμηρούλας

Ἰθιοσλί

Σκ..ήτλα

M yndryt(us?) βλ. αὐτ. XYI I079

* Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρκοζιέις, Ἰθιοσλί, Πυρμηρούλας, Σκ..ήτλα, φαίνονται ὡς
παρόνυμα τοῦ Ἡρωῦς, καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταὶ ἦσαν
ἀρχικῶς τοπικαὶ χθόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωανέθησαν μὲ
τὸν Ἡρα.

βιοίρατ θεῶν ἡρατ
τοιοῦσ ἀπὸ τοῦσ θεοῦσ
Ζάλμοεις βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα

Ζβέλοσῦρδος

* Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεὸς

Βέβυ τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. *Suppl.*

Bd III 202 - *Retcher*
Glotta

XYI 280

XXXI 401,

τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, κρβλ. Ε

ἡ Ἐρωνα λατρεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τὴν Κοισίαν

τό επίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. XV σ. 221) εἴρου
εἰς τὴν θρησκίαν καὶ κοίσιαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες
Δαρζάλας, Πυρμηρούλας, Ἦρας,

Αύλαρχηνός Ἡρακλῆς, Ζαβάχιος, Κυβέλη, Ζάρατις
Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σελ. 84 ζII Ἔχει ὅποταθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ
Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτήρα, βλ. Β IX σ. 2145
(σοία Ζεὺς II III3.

σ. 85 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὅποιος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον V6,
ἦγάκα περισσώτερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κνηγίον
θά ἐλάτρευε ἓνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου ὄνομα
μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκείτην φυλὴν νὰ ἔφερε
διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν κρητικὴν (Krestoway) ἀνομάζετο

Κανθάων βλ. Bd X σ. 1859 *Paul von Ebert d. Vorgesch XIII*
288. Πιθανόν ὁ

Πλείστορος νὰ ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀφινθίων, Ηροδ. II
II9, εἰς τὸν ὅποιον ἀπεστέροντο ἀνθρώπιναί εὐαίαι. Δέν
ἦτο ὁμοῦ θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ *Tomasscher*
τ *Maxer* μνημονεύει. -πρβλ. *Hofzer Myth. Lex III 2563*
Αὐτόχθον παρομοία μὲ τὴν Ἐκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ

Κίσα

θεοτήρ τοῦ Ἡεωνοῦ βασιλέως Κίσαοστῆς θρακικῆς περιφερεί-
ας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηγωνίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικόν ὄνο-
μα θυλλίδα *Myth. Let. III 2486 - Ranje De Rheso Thracum*

σ. 254

Agipar

Προσέτι ὄπενθεμίζω τὸν
Ἄρισταῖον, ταπικὴν τοῦ κνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν
ἀπέδουσαν ἱαματικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἣτις εἶχε
σσοχετισθῆ μὲ τοὺς θῆρας. βλ. Bd. II 655. Ἐρθεῦς παρατη-
ρεῖ ὁ *Radesmacher* βλ. *Ver Akad. Wien 182.3.28* "ὁ κνη-
γός θεός, συμπεραινόντες ἀπὸ πολλὰ θεῖγματα, ἦτο πρωταρχί-
κῆ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

(ἀνομήτης)

* Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξη τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν θεῶν τῆς θρησκείας δέν ἐλημονήθησαν, ἀριθμὸς αὐτῶν μᾶς διεισώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

Eg. Kazetov
Thracische-Religion
Paully-Wissens-
Real-encyclopädie
Vol VII A § 1
6. 7. 4. 4. 4. 4. 4. 4.
4

ἠδυκεῖς βλ. αὐτ. XY IIB

ἀηλόκτης βλ. αὐτ. IX 2459 Arch. Rely XI 409 Lippold: Festschrift Poland 277- Retcher BIAB III 181.

μανίμαχος αὐτ. XII, II45. τὸ ἄνι ἴσως παραβάλλεται μὲ τὸ κελτικὸν manius - πρβλ. Soth: Mem de l' Acad. des Ins. XLIII 28

ἀσβατόκειος αὐτ. παρόρτ. III 267

ἀσρχάλας αὐτ. XY 297

* Ταυβαδούλη αὐτ. IX 635 Mabeucou

Strige. IV 2

* Ἀσοῦλης

Σουρεγέτης βλ. αὐτ. τὸ ἄλλο ἀρῶνα

Τιλοῦλης

Ταρκοζίε(ις)

Πυρρηρούλας

Ithiosla

Σκ..ήτλα

Myndzyt(us?) βλ. αὐτ. XVI 1078

* Εξ αὐτῶν τὸ Ταρκοζίε(ις), Ithiosla, Πυρρηρούλας, Σκ..ήτλα, φαίνονται ὡς παρόνυμα τοῦ Ἡρώος, καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταῖς ἔχον ἄρχι-
καστρικὰ χθόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μὲ τὸν Ἡρώα.

Πινναρ
+ τὰς
τοιοῦς

διὰ τοὺς ~~ἄλλοις~~ βλέπε τὰ ἰδιαιτέρη ἀρθρα

Σάλμοεις

Ζρελοουρβος

* Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεὸς

Βέδου τῆς κρητικῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retcher 'glott. XVI 280- Lehmann-Haupt, Klio XXXI 401, τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Eitzen, Symbol Ostoeus VIII 40 - Maury: Troy and Paeonia 93

ἢ Φραγλοπορεύεται ὡς ἐπὶ κῆρος μόνον εἰς τὴν Μοισίαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

τό ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. XV σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρησκὴν καὶ Μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Ἀραράλας, Πυρηρούλας, Ἥρας,

Ἀυλαρχηνός Ἡρακλῆς, Ζαράχιος, Κυβέλη, Ζάραπις
Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σελ. 84β II ἔχει ὑποταθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd IX σ. 2145
Coox: Zeus II III 3.

σ. 83 φυσικὰ ὁ θρακικὸς λαὸς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον 16, ἠγάπα περισσώτερον ἄλλου τινὸς τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνηγεῖν θὰ ἐλάτρευε ἓνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποῖου ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανὸν εἶναι ἐκάστην φυλὴν νὰ ἔφερε διάφορον ὄνομα παρά τὴν Κρητικὴν (Krestonen) ὀνομάζετο

Κανθῶαν βλ. Bd X σ. 1855 κατὰ Bert. d. Vorgesch. XIII 268. Πιθανὸν ὅ

πλείστορος νὰ ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀσινθίων, Ἡροδ. IX 119, εἰς τὸν ὁποῖον προσεβόρουντο ἄνθρωποιναί θυσίαι. Δέν ἦτο ὅμως θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὃς ὁ Tomaschen: T. Franke 1882 μνημονεύει. - πρβλ. Hofer: Myth. Lex III 2563 Αὐτόχρον παρομοία μὲ τὴν Ἐκάτην θεότης ἦτο πιθανὸν καὶ ἡ

Κίαια θεογέννητοῦ Ἡθωνοῦ βασιλέως Κίισοστῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηγκονίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα φυλλίδα Myth. Lex. III 2486 - Rempe: De Pelasio Thracum 41

σ. 25δ Προσέτι ὑπενθυμίζω τὸν Ἄρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἱερατικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἣτις εἶχε συσχετισθῆ μὲ τοὺς θρησκ. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Radlesmacher βλ. Ber. Akad. Wien 1893. 28 " ὁ κυνηγὸς θεός, συμπεριφέροντες ἀπὸ πολλὰ δειγμάτων, ἦτο πρωταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

5. Εἰς τὰς θεότητας αἱ ὁποῖαι ἐτιμῶντο/ζωηράν λατρείαν ἐν Θράκῃ, ἀνή-
 κει ἐπίσης καὶ ὁ Ἀπόλλων. Καί εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν αἱ παράλιοι
 ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἔπαιξαν μεσάζοντα ρόλον, ἰδιαιτέρως ἡ Ἀπολλωνιάς,
 ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ Πόντου. Κατέχομεν μνημεῖα ἤδη ἀπὸ τοῦς προ-
 ρωμαϊκοῦς χρόνους. Εἰς τύμβον ἀπὸ Pamegurista τῆς 4. ἐκ. π.Χρ. εὑρέθη-
 σαν 10 ἀργυρᾶ φύλλα στυλισμένα με *στυλισμένα* κεφαλὰς τοῦ Ἀπόλλωνος
 (Filow Röm. Mitt. XXXII 16). Ἐνα ὠραῖον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἀπὸ τὴν πε-
 ριφέρειαν τῆς Λύγούστας-Τραϊανῆς, προέρχεται ἀπὸ τοῦς ἑλληνιστικοῦς
 χρόνους, ἢ πρωτορωμαϊκοῦς (BIAB I 1 Reinach, Monum. nouv. de l'art anc. 238).
 Εἰς ἐπιγραφὴν τῆς 3. ἐκ. π.Χρ. (;) ἀπὸ τό Batkun (D-H 322) μνη-
 μονεύεται ἓνα ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τό ὁποῖον περιοδικῶς διοργα-
 νοῦτο πανηγύρις. Τοιαῦται πανηγύρεις μαρτυροῦνται καί δι' ἄλλας περι-
 οχὰς. Syll³ 868 Kazanow Woch. Klass. Phil XXII (1905) 362. Rostowzew, Soc.
 and Econ. Hist. of Rom. ^{Emp.} 230. Τό εἰς τὴν Δαβρουτσάν εὑρεθέν φυλακτόν
 (χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἐνός ταύρου) εἶνε ὁ Ἀπόλλων, ἀφιερωμένον ἀπὸ
 τοῦς Θράκας Ἄτας, Parvan ^{Gatians} 1908. Εἰς ὅς ἐπιστηθῆναι προσοχὴ ἐπὶ τῆς
 σημασίας τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ παραδόσει τῶν Ὑπερβορείων, τοῦ ὁποῖου
 ἡ Θρακικὴ ἀρχὴ ὡς πιθανὴ θεωρεῖται (βλ. Bd IX σελ. 258. Jokl ~~καὶ~~ Ebert
 Lex. der Vorgesch. XIII 393. Macurdy Troy and Paesonia 196. Cook, Zeus
 II 452. Bayet

Gravis Kazanov
 Thracische Religion
 Pauly-Wissowa
 Real-Encyclopädie
 Stuttgart 1936
 Bd. VII (LXI?)
 Παυλίδη Ν. Ν. 1936
 Heft 1936

ΑΡΙΣΤΑΙΟΣ

Προσὶς ἰσχυροῦς ἐν Ἀρισταίῳ, τοπικὴν τοῦ κυνηγίου
θεοῦ, ἡ ἑν ὅποιον ἀπέδωκε ἰσχυροῦς ἡ μακρὴ
δύναμις, καὶ ἦν σχετιοῦς μετὰ τοῦ Ἑρῆου
Βλ. Bd II σ. 855.

Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Radermacher βλ. Ber. Akad. Wien
182.3.28 ὁ κυνηγὸς θεὸς, συμπεραίνω ἐκ πολλῶν
δείξεων ὅτι ἀρχικὴ προέλευσις ἔσται ἐν τῇ Βαλκανίᾳ.

G. Kdgarow:
Thrakische
Religion

Pauly-Wissowa:
Realencyclopädie
Bd. 11 A
S. 2
= Ἐρῆου
Παρθενὸν Ἐρῆου
ἐν τῇ Βαλκανίᾳ
p. 114. 25

82
r. 25 Ἐκνευσιζῶ προσέτι τὸν Ἀρισταίον, τοπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα
εἰς τὴν ὅποιαν ἀπέδωκε ἰσχυροῦς καὶ μακρὴν δύναμις, καὶ ἡ ὅποια
σχετιοῦσα μετὰ τοῦ Ἑρῆου, βλ. Bd. II σελ. 855, ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ
Radermacher βλ. Ber. Akad. Wien 182.3.28 ὁ κυνηγὸς θεός, συμπεραί-
ναν τις ἀπὸ πολλῶνδείξεων ὅτι ἀρχικὴ προέλευσις εἰς τὸν Αἶμον".

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΣΒΑΜΑΙΟΣ

Grauel Kagerow:
Zur Kultur der
Thrakischen Reiter
in Bulgarien

in "Zivna"
Hommage Internationale
à l'Université Nationale de
Grèce, à l'Occasion de 75^e
anniversaire de la fondation
Athènes 1912 n. 109-110

Thracian Arch. & Epigraphy
Nazifgaran.

Τὸ δὲ πρῶτον φερόντα παρουσιάζειν - ὄνομα Ὀβδασσίου Σουί.
μεθὰ γὰρ ἐπὶ τὸ παραθεῖται γὰρ ἰσχυρῶς θεμελιῶν ὄνομα.
Αὐτὸν δὲ ἐπὶ τὸ χροῖον Ἄβερν τῆς Βουλγαρίας - Ὀδυσσοῦ. Συνα-
τίθει δὲ πρῶτον φερόντος ἐπινοῦντο τὸ Ἡρώος Βιτ-Ἰστίος,
ἐπὶ τὸ ὅποσον καλεῖται Τωμασέτς (α.α. ΟΠ 1, σ. 58) τὸ
-ισπιο - Βουλγαρίας ὡς τὸ θεμελιῶν Ἰσπιο - τὸ ἔλληνιστοῦ
Ἰππιο - , σαυροπικῶν ἀρῶνα, Ἰσπιοῦ ἀρῶνα.

Ἐπιδένονται ἀμύμον ἐπὶ ὄνομα Aut-esbis (Τωμασέτς Τρακερ II 2)

Ἐοβνί[[β]ιος (Kalinka, Ant. Denk. in Bulgarien, 190. - Dobrusky Bull. Arch. du
musée nation. in Sofia, 2° vol. 1° 1898.)

Ἐπὶ τὸ Ὀβδασσίου φαίνεται ἡ ἀρχαία ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ εsb- (esp-): ασπ- ἐπὶ τὸ
ὄνοσον ὄνοσον γὰρ τὴν γυναικῶν ἀρχαίαν τὸ α εἰς ε ἐπὶ τὴν θεμελιῶν Ὀ-
δισίαν (ἐπινοῦνται) ἢ ἐπινοῦνται. Kretschmer, Einleit. in die Gesch. d. Griech. Sprache 222
Ἡ ἀρχὴ τῶν ασπ- φαίνεται ἐπινοῦνται ἐπὶ τὸ ἐπινοῦντο τὸ Διὸς

Ἄσβαμαῖος (. Jensen bei Pauly-Wissowa RE II 1518)

Ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὀβδασσίου (Saints Gumeaux et Dieux Cavaliers 69) ἐπινοῦνται
ὡς ὄνομα τοπικῶν προελληνιστῶν θεῶν. Πρὸς ἐπινοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Γρηγορίου
ἀρχαία ἐπὶ τὸ πρῶτον ασπα, σαυροπικῶν αἶνα, ἀδῶνα μαί ἐπὶ τὴν π
μαί (πρῶτον μεγα, σοφία, καλλιτυχία)

Καὶ τὸν ὄνομα ἀρχαία ἐπὶ τὸ παραθεῖται, ὅτι ἐπινοῦνται τὸ θεμελιῶν Ὀβδασσίου οὐδὲν
ἴσως γὰρ ἐπὶ τὸ ἀδῶνα, ἐπὶ ὅποσον ἢ οὐφαινα δὲ τὴν ἴσως τὴν ἀρχαίαν θεμελιῶν εἶνα
ἐπινοῦνται γυναικῶν.

Ἐπὶ τὸ ἀποπροσληπτικῶν, ὅτι ἀρχαία οὐφαινα ἐπὶ ἀρχαία τὸ Ἡρώος τῆς θεμελιῶν ἐπὶ τὸ Ἄ-
ουδισσίου παρὰ τὴν ὀβδασσίου (Dobrusky Bull. Arch. 271 ἀρ. 68) ἐπὶ ἀρχαία
ἀρχαία. οὐφαινα (sic) θεῶν ἐπινοῦνται (ἐπινοῦνται). Πρὸς ἐπινοῦνται ἐπὶ τὸ ἀρχαία
ἐπινοῦνται ὡς τὴν ἔλληνιστοῦ φιλιππῶνα τοῦ Ὀβδασσίου